

En spadseretur i det antikke Cori

Forord

Denne lille guide til den antikke del af Cori er ment som bidrag til at give enhver besøgende en samlet, enkel og overskuelig information om byens mange seværdigheder. Følgelig har jeg valgt at opdele det gamle Cori i fire-fem let overkommelige spadsereture, der hver især passerer vigtige historiske pladser, monumenter og bygninger. Således kan man også vælge at kombinere flere ruter eller nøjes med en enkel rute ad gangen. Da de allerfleste illustrationer og omtaler er nummererede, vil man let kunne lokalisere hvert enkelt motiv på ruten. Endelig kan man selvsagt vælge at vandre på kryds og tværs, da det vigtigste jo er de interessante og gode oplevelser, man får, ved at bevæge sig omkring i denne overordentlig spændende del af byen.

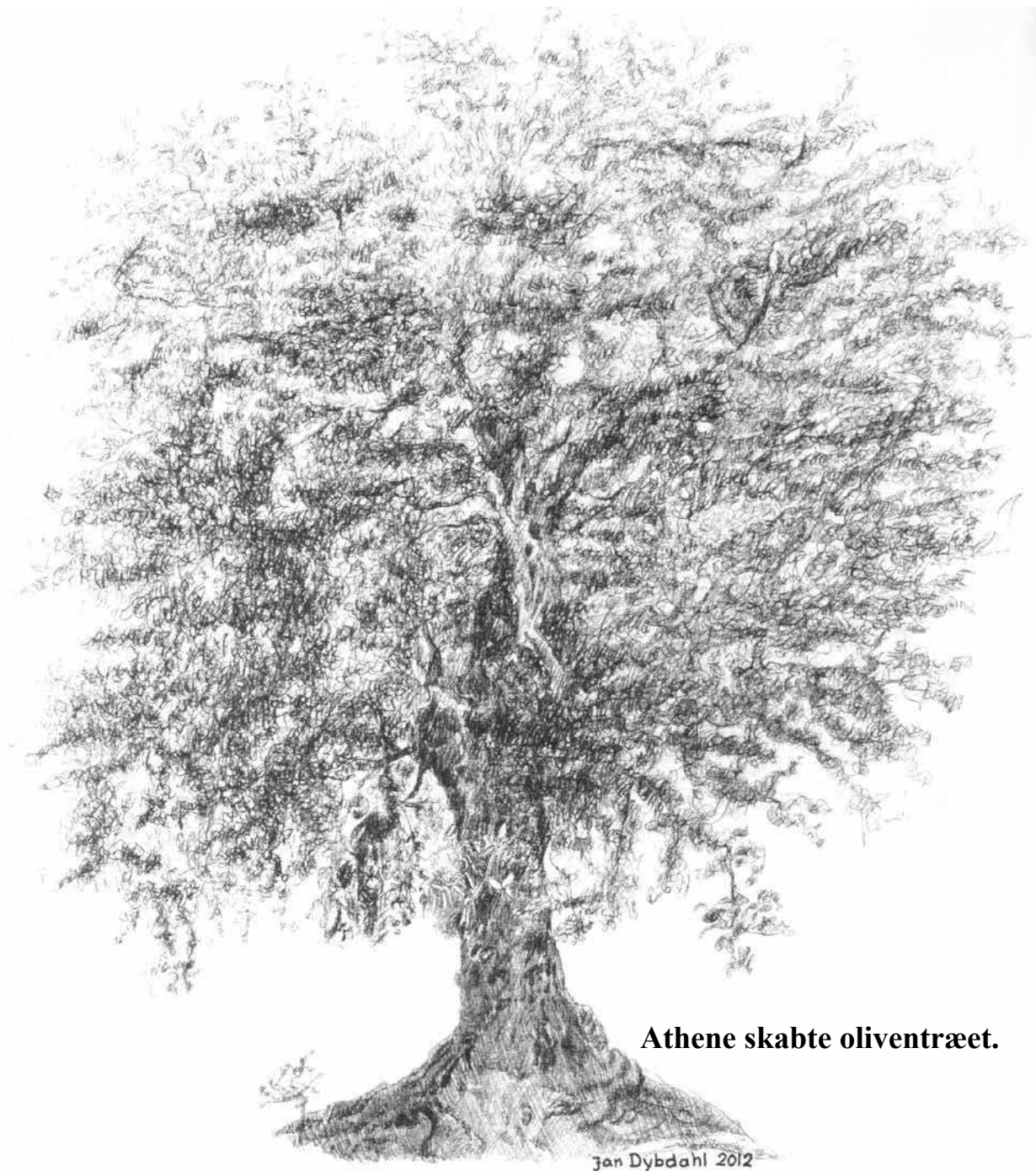
Den danske tekst er udfærdiget på grundlag af lokale italienske forlæg og derefter oversat til italiensk af **Diletta Ferri** og til engelsk af **Billie Fraser**, begge i samarbejde med undertegnede.

En tak; til **Ivana Ferri** for information og vejledning om det gamle Cori; til **Diletta Ferri** for hjælp ved tilrettelægning og praktisk gennemgang af ruter og til **Mette Brandt** for faglig kritik af illustrationer og udstrakt tålmodighed under processen.

Såfremt der er fejl, er ansvaret mit.

God tur og god fornøjelse.

Jan Dybdahl - www.cori-vista.com

Athene skabte oliventræet.

Sagn og historiske spor

Ifølge oldtidens forskellige sagn, hed det sig, at latinernes oprindelse var opstået ved sammenblanding af et oprindeligt italisk folk og trojanere som under Aeneas ledelse havde nedsat sig i Lazio (Latium), hvor de ernærede sig ved agerbrug og kvægavl mens de boede samlet i befæstede byer.

Cori – oprindelig Cora - gør krav på ikke mindre end tre uforenelige myter om sin grundlæggelse, som ikke desto mindre placerer den blandt de ældste byer i Lazio. Plinius den Ældre og Solino (hhv. første og tredje årh. e.Kr.) taler for at Dardanus kan have grundlagt byen inden han begav sig østover, hvor en af hans efterkommere kan have grundlagt Troja (Æneiden 29-19 f.Kr. af Vergil). Desuden er Cora omtalt som en af de byer der blev grundlagt af den kongelige familie i den latinske hovedstad Alba Longa, mens Servius (sidst i det fjerde årh. e.Kr) tilskrev Corace af Argo grundlæggelsen.

I historiske kilder omtales byen med navnet Cora. Den betragtes her som en af de ældste blandt 'Prisci Latini' (sammenslutningen af suveræne latinske bystater) og nævnes første gang i året 642 f.Kr., da sagn- kongen Tullius Hostilius, efter tilintetgørelsen af Alba Longa, der da havde eksisteret i 400 år, forlangte de latinske byers underkastelse, hvilket umiddelbart blev besvaret med krig.

Efterhånden blev Cora - muligvis fordi den blev inddraget i krigen mellem Rom og dennes naboby Pomezia - i løbet af 'Tarquinius Superbus' styre 534-509 f.Kr.– tvunget til at stille arbejdskraft til rådighed for byggeriet af det romerske tempel for

Jupiter ('Giove Optimo Maximo').

I løbet af den Latinske Krig havde Cora været underlagt kontrol af den østitaliske folkegruppe Volskerne.

For romerne blev Cora en allieret by. Også ved sin løsrivelse fra 'Lega Latina' (338 f.Kr.) bevarede byen også sin juridiske selvstændighed som suveræn stat med egen møntprägning, offentlige embeder og domstole. Gennem de sidste to århundreder af den Romerske Republik (andet til første årh.f.Kr.) havde Cora oplevet en periode med fornyet byplanlægning som skabte forstærkning af forsvarssystemet og restaurering af de vigtigste religiøse bygninger. (Herkules-templet fra 150 f.Kr og Dioscuri-templet: Kastor og Pollux fra første årti af det første årh.f.Kr.) samt samlingen af den romerske stat med den afgørende landkommunale fri passage som følge.

Med sine rige arkæologiske fund pointeres byens blomstring og betydning i det sydlige Lazio. Cori hæver sig til 403 m.o.h. og i bjergskråningerne langs med Monti Lepini er bevaret rester af kraftige forsvarsanlæg; arbejder i polygonale teknikker fra den første metode; en fremgangsmåde der groft følger højdedragets struktur (morfologi) og som her blev anvendt fra sidste del af det sjette årh. f.Kr. Derefter døjede man en tid med fornyelser i den mellemrepublikanske periode. I epoken med Sulla var murene blevet forstærket med mange halvrunde tårne i såkaldt 'opus incertum'-teknik. Særlig for at skabe en slags lænkeeffekt i den svagere funderede østlige del.

Selv om Cori efter Romerrigets kollaps i det femte årh.e.Kr., gradvis tabte betydning og blev så hårdt angrebet af barbarer, at byens struktur led alvorlig skade, overlevede den, for efterhånden i løbet af middelalderen at blive frigjort fra et feudalt åg og igen blomstre op på 1200-tallet. Middelalderbyen Cori fortsatte at leve ovenpå resterne af den oprindelige bebyggelse, hvormed flere hedenske templer blev erstattet af kristne kirkebygninger. Det oprindelige bycentrum trådte frem med middelalderens typiske tårnhuse med udvendige trapper ovenover overdækkede buegange, såkaldte 'profferlo' og gader med overdækkede søjlegange. Takket være de tætte bånd til Rom, bibeholdt Cori egne statutter og nogle erhvervede rettigheder. Dog blev byen invaderet og plyndret af den Tysk-Romerske kejser Frederik Barbarossa's tropper to gange i løbet af det tolvte årh. (1158 og 1167) og desuden af tropper fra det balkanske Ladislav Durazzo i det femtende århundrede. Med det formål at styrke sit forsvar, indgik Cori alliance med Velletri (en anden fri by i Lazio), men blev sammen med denne ekskommunikeret på grund af deres fælles plyndring af Albano. Cori's autonomi forblev dog intakt indtil pave Martin V (1417-31) dekreterede centralisering af politikken, hvormed alle frie byer i Lazio faktisk blev lagt under den pavelige autoritet, som varede indtil det tidlige nitten årh. I 1847 blev Cori frigjort fra Roms overherredømme.

Dagens Cori

Den gamle del af Cori har i dag en typiske middelalderstruktur med et tæt sammenføjede system af pladser og torve, gange, gyder, trapper og smalle bugtede gader der klatrer op ad den Pontine side af Lepinibjergets stejle bakker til Herkules-templet, omtrent fire hundrede m.o.h. Her i fra kan man skimte det Tyrrenske Hav 35 km. mod vest og desuden få et indtryk af byens århundredgamle, tæt beliggende røde tegltage samt de omkringliggende vinmarker og olivenlunde. Ligeledes er byen omgivet af bøgelunde, kastanjeskove, kristtorn, vilde røn, hassel, citron- og pæretræer og desuden af et rigt dyreliv.

Af særlige bygninger er blandt andet de romerske templer, som en gang var det åndelige centrum med den samlede religiøse og politiske magt:

- Kastor og Pollux-templet i korintisk stil fra det første tiår af det første årh. f.Kr. som stadig står i det

sydøstlige område på skråningens antikke terrasse, der er udført i den første metodes polygonale arbejde fra udgangen af det sjette årh.f.Kr.

- Herkules-templet i sen-dorisk stil fra midten af det andet årh. f.Kr. på byens Akropolis

En hel del skønne kirkebygninger fra middelalder og renæssance er absolut et besøg værd; såsom helligdommen Madonna del Soccorso, beliggende nær ved og alligevel højt hævet over byen.

Desuden kirken Santa Maria della Pietà i en romansk bygning fra anden halvdel af det trettende århundrede, gennemgribende ombygget i begyndelsen af det syttende århundrede og som hæver sig ovenpå resterne af et antikt tempel, formodentlig dedikeret Lykkens gudinde. I sit indre huser kirken en stor, kostelig påskekandelaber fra det tolvte århundrede. Ligeledes kirken S.Oliva, der i en bygning fra det tolvte århundrede, blev opført ovenpå et romersk tempel, viet en ukendt guddom og formodentlig

omgjort til kristen helligdom allerede ved udgangen af det andet årh.e.Kr. og som i det femtende århundrede har fået navn efter krucifikset (Capella del Crocifisso). Der blev også tilføjet et konvent for Augustiner-broderskabet opført ved udgangen af det femtende århundrede. Dette blev forskønnet med et pragtfuldt kloster med en overliggende søjlegang, hvor der er bevaret 27 fornemt ornamenterede figurative marmorkapitæler med allegoriske forestillinger. Bygningen er for nylig restaureret og huser nu by- og egns museet i Cori: (Il Museo della Città e del Territorio di Cori), som også er et besøg værd.

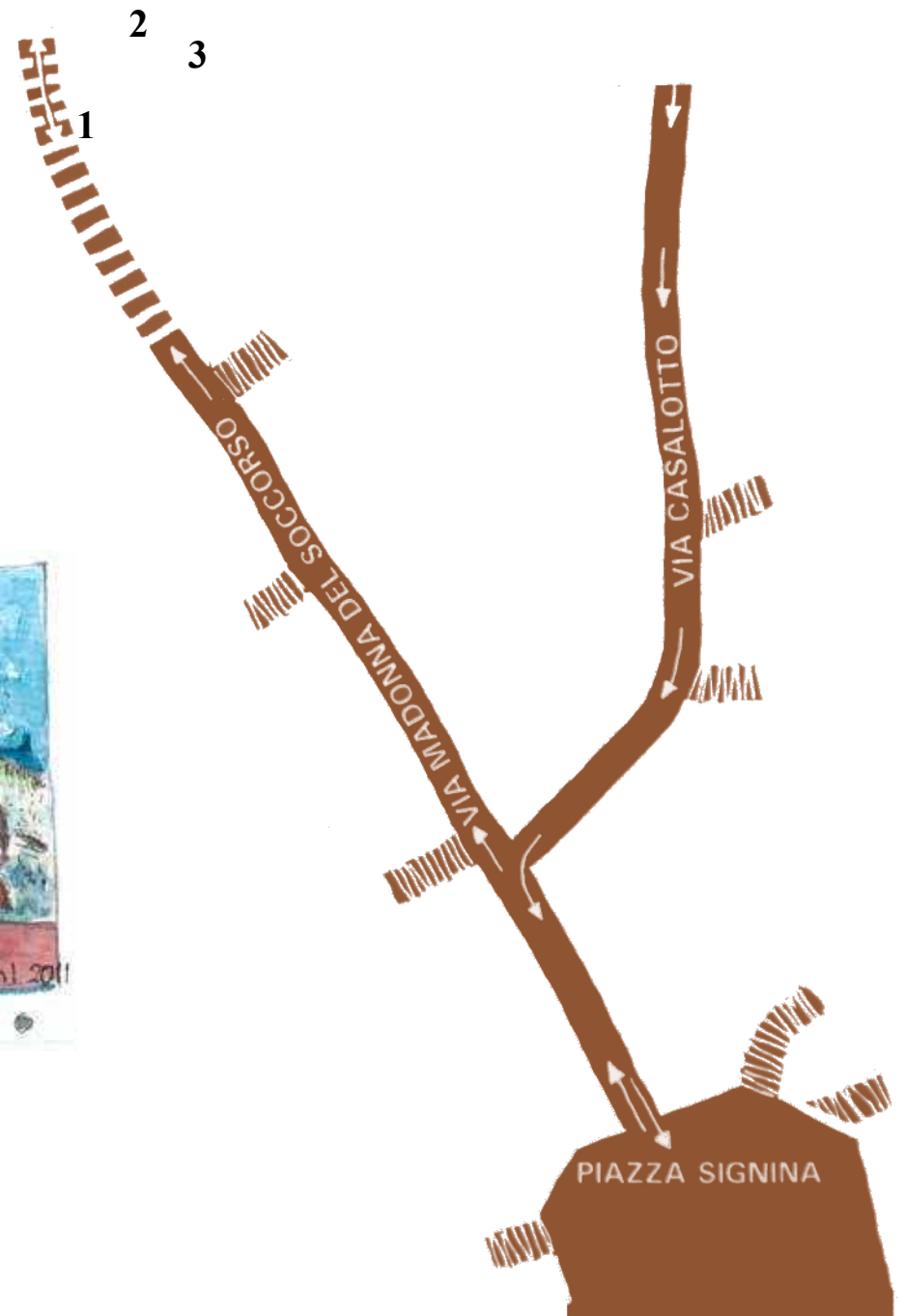
Man bør ligeledes unde sig selv glæden ved et besøg i oratoriet S.S. Annunziata med de ualmindelig skønne fresker fra første del af det femtende århundrede. Desuden vil en tur til renæssancekirken, forbundet med klostret San Francesco blandt andet åbenbare et særlig smukt, forgyldt kassette loft fra det syttende århundrede.

Giro 1.

Madonna del Soccorso

En storslået udsigt over Cori set fra øst, får man ved at spadserere fra Piazza Signina op ad Via Santuario della Madonna del Soccorso forbi de mange bedesteder langs med bodsvandringsvejens 220 trin til kirken og klosteret af samme navn.

1. Mellem bedested X og XI ligger en uanseelig lille bygning med rester af ornamenter i loftet. Bygningen menes at være det første lille kapel, der blev opført tidligt efter maj 1521*

2. Santuario della Madonna del Soccorso

På dette sted skal Jomfru Maria ifølge traditionen have åbenbaret sig. Helligdommen Madonna del Soccorso er tilegnet den mirakuløse begivenhed der angiveligt fandt sted i maj 1521, hvormed den 3-årige pige Oliva, der under en forfærdelig storm, var forsvundet, og som, efter otte døgn i naturen, blev fulgt velbeholdent tilbage af en kvinde til det sted, hvor kirken ligger i dag og således blev genforenet med sin familie.

Allerede tidligt efter begivenheden blev her opført et lille kapel*, der helliggjorde stedet og i 1537 byggede

man en kirke som fik navnet 'Vor Frue af Gyvel', men som senere blev ændret til 'Madonna del Soccorso' (den hjælpende/reddende kvinde). Ved indretningen af det første lille kapel blev der fremstillet et stadig velbevaret maleri, udført i 'den florentinske skole', der viser Jesusbarnet holdt oppe af Jomfruen, mens barnet med hævet arm giver stedet sin velsignelse.

3. Fra pladsen foran kirken Madonna del Soccorso kan man - navnlig med kikkert – få et godt overblik over byen og udskille bl.a. Sulla – tårnet på Piazza Signina og kampanilen til den i 1943 bombede kirke SS Pietro e Paolo ved Herkules-templet.

For at returnere til udgangspunktet: Piazza Signina, kan man vælge, enten at spadserere ned ad den samme vej, hvor i fra man var ankommet, eller fortsætte videre ad den bugtede landevej via Casalotto med udsigt over et skønt landskab, dækket af oliventræer; (først op ad en lille trappe t.v. for kirkens facade og derefter mod højre langs med kirke og kloster. Efter et par hundrede meter møder man skiltning der viser retning ned ad mod Cori Alto.)

Giro 2.

Cori Monte

Piazza Signina

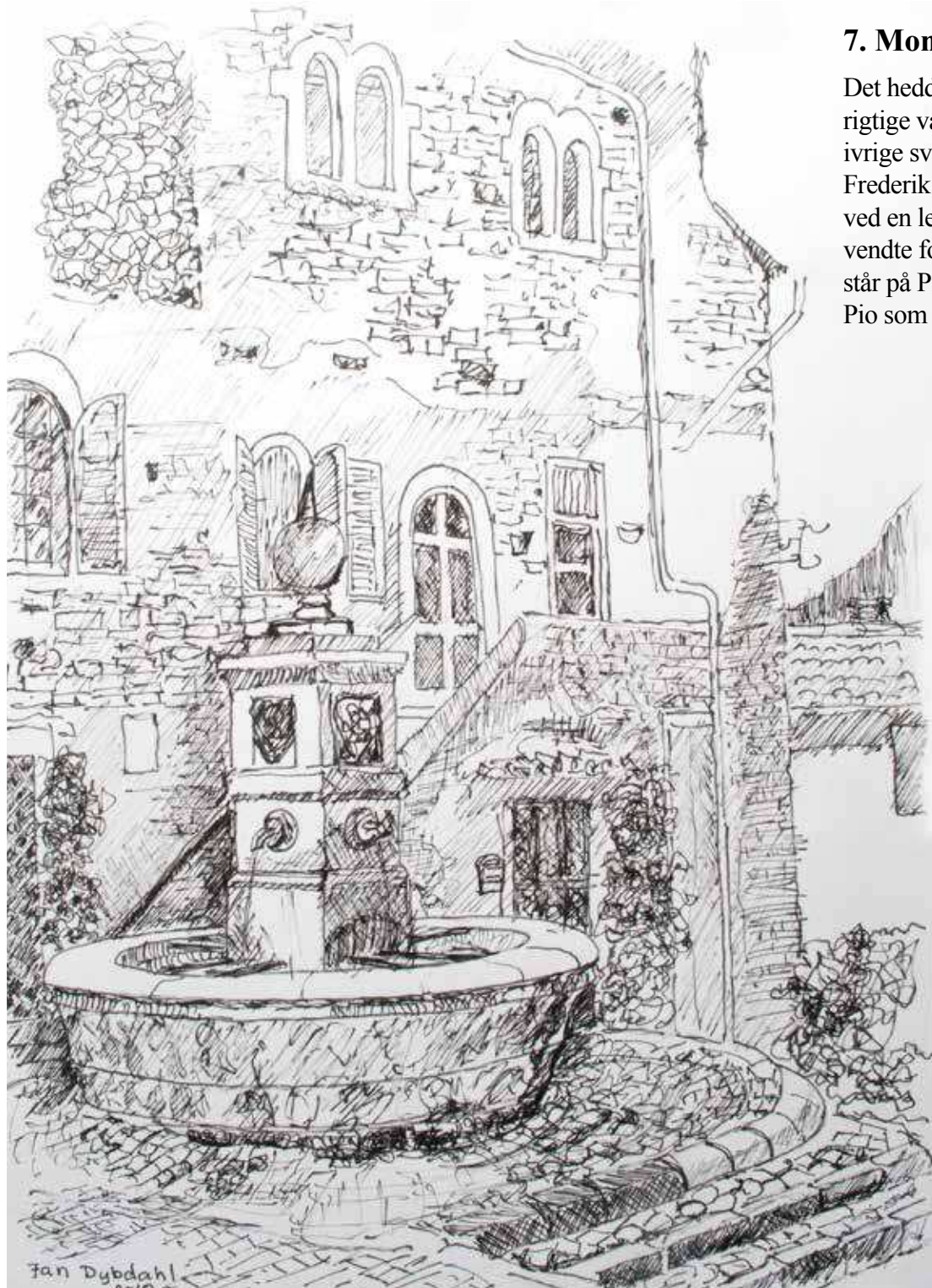

5. San Tommaso
Udendørs skulptur af helgenen. Indendørs hans fødested samt kirken

6. Via S. Tommaso fortsætter gennem en overbygget passage over i via della Peschiera.

4. Sulla – tårnet på Piazza Signina.

7. Monte Pio

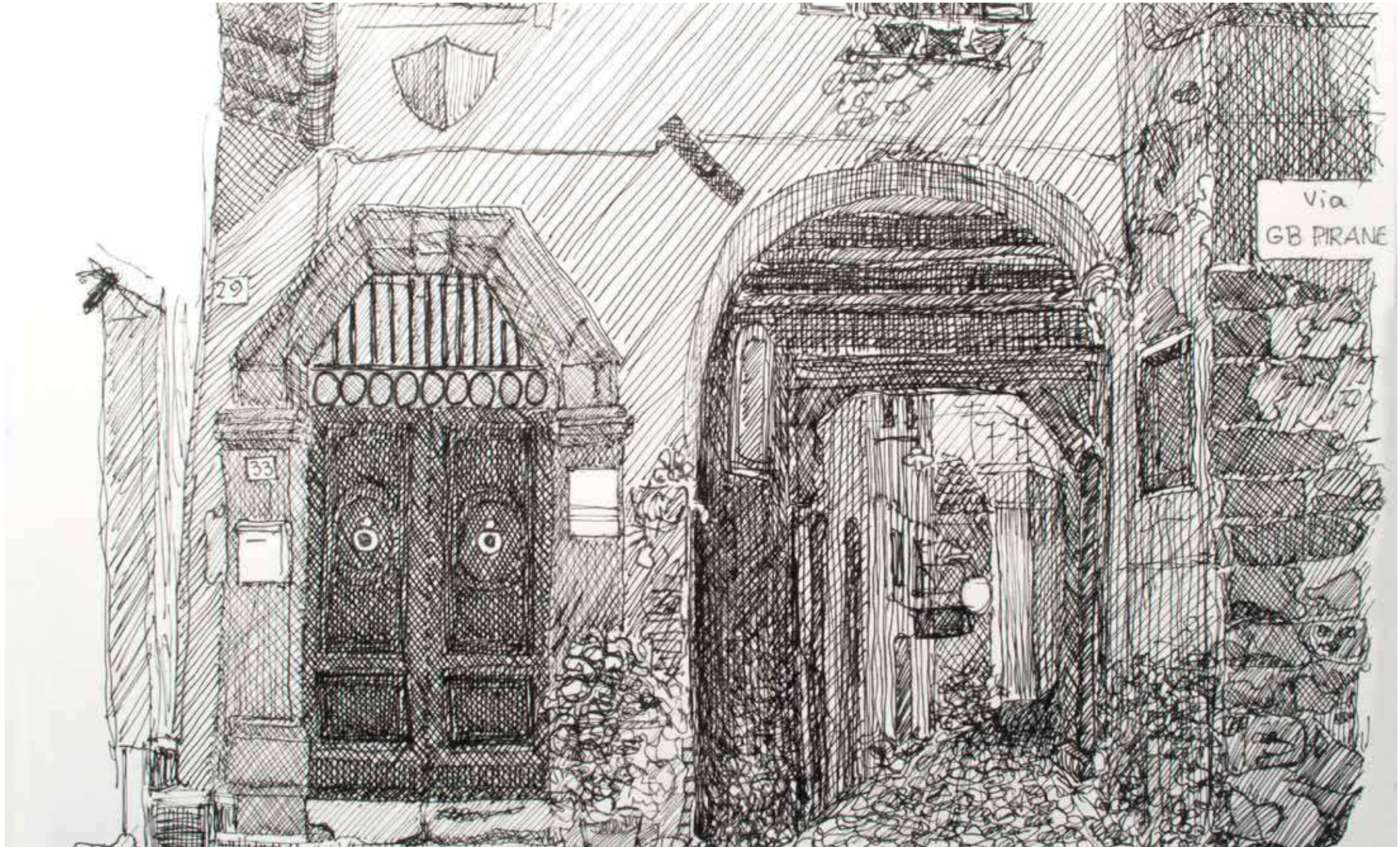
Det hedder sig, at den rigtige vandhund og ivrige svømmer, Kejser Frederik Barbarossa ved en lejlighed anvendte fontænen, der står på Piazza Monte Pio som badekar.

Via de Rossi 33

8. Via de Rossi

Indgangspartiet i Via de Rossi nr.33 er udført i etruskisk stil.

9. Herkules templet

Dette nationale monument fra anden halvdel af det første årh. f.Kr., der almindeligvis tilskrives dyrkelsen af Herkules, hæver sig - som et af Cori's mest markante symboler - mageløst elegant over akropolis. Her i fra har man vidt udsyn over Pontinesletten. Templet er i sen-dorisk stil og et betydningsfuldt eksempel på hellenistisk arkitektur i Lazio. Det hviler på to terrasser, hvoraf den første, fra første halvdel af det fjerde årh.f.Kr. var udført i polygonale arbejder, mens den anden og nyere del, der var anbragt på et lavere niveau, har været udført samtidig med tempelbyggeriets sidste stadium.

Templet, som er blevet studeret og beundret af forskere, arkitekter og berømte kunstnere siden renæssancen ; bl.a. af Antonio da Sangallo d.y. og formodentlig også af Rafael tidligt i 1500-tallet, Giovanni Battista Piranesi og L.Rossini i midten af 1700-tallet. Ligeledes af den danske maler, professor Jørgen Roed som i 1838 udførte et maleri af templet, der befinder sig på Statens Museum for Kunst i København.

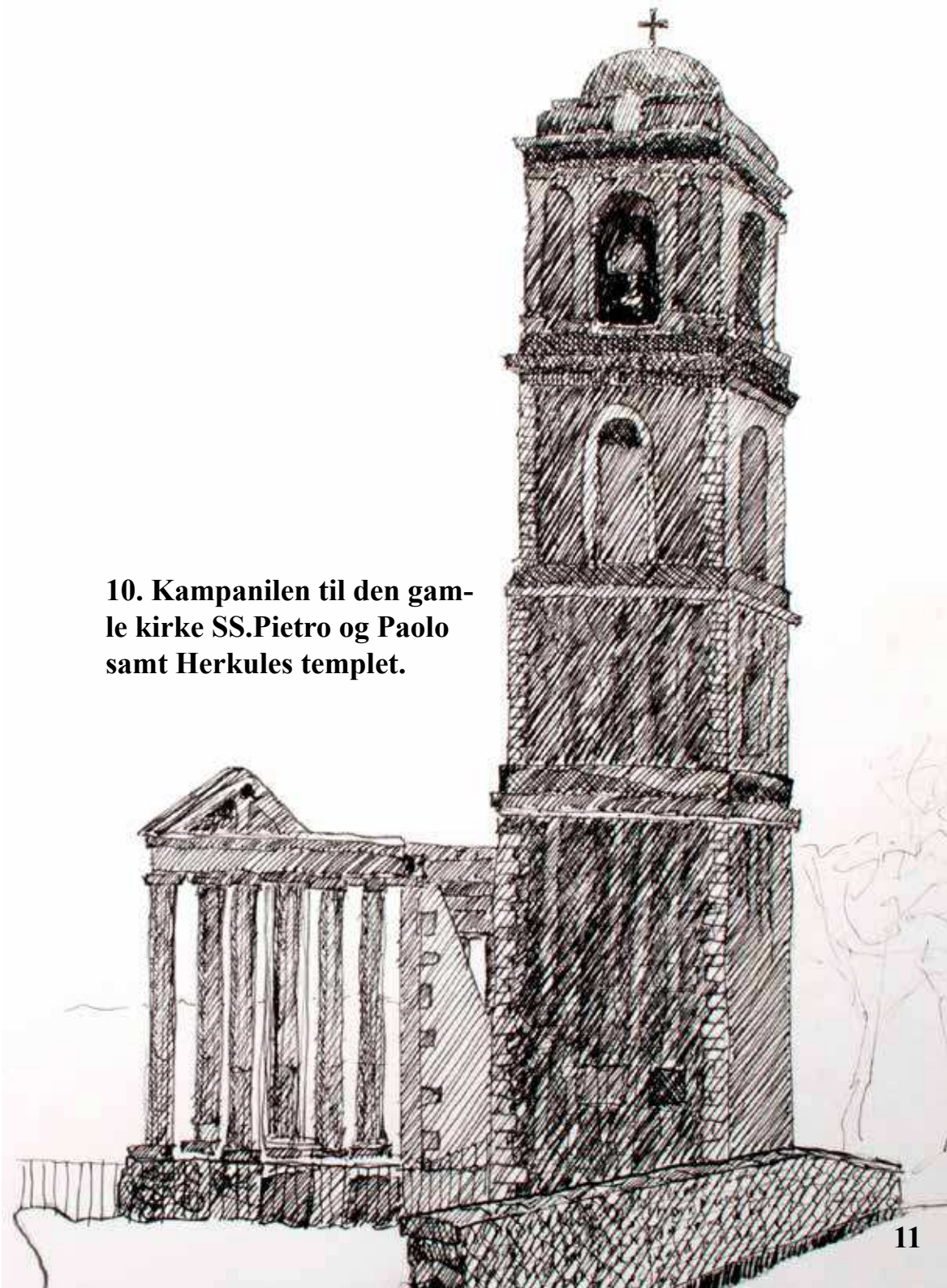
30.Januar 1944 blev store dele af Cori fatalt og meningsløst bombet under søndagens morgenmesse, med den tragiske følge, at svært mange indbyggere omkom. Mens kirken SS.Pietro e Paolo og rigtig mange bygninger omkring Herkules-templet lå tilbage som murbrokker, blev mærkværdigvis tempelbygningen og kirkens kampanile stående omtrent ubeskadigede. Derved kan man fortsat beundre templets otte elegante søjler, arkitrav og fundament, mens man på arkitravet over cellens indgang stadig kan læse navnene på de to embedsmænd (duumviri M. Manlius og L. Turpil-ius) der for knapt 2200 år siden forordnede opførelse og godkendelse. I Cori's museum kan man bl.a. se en rekonstrueret model af Herkules-templet i skala 1:75.

Jan Dybdahl 2011

10. Kampanilen til den gamle kirke SS.Pietro og Paolo samt Herkules templet.

11. Via Leonardo da Vinci

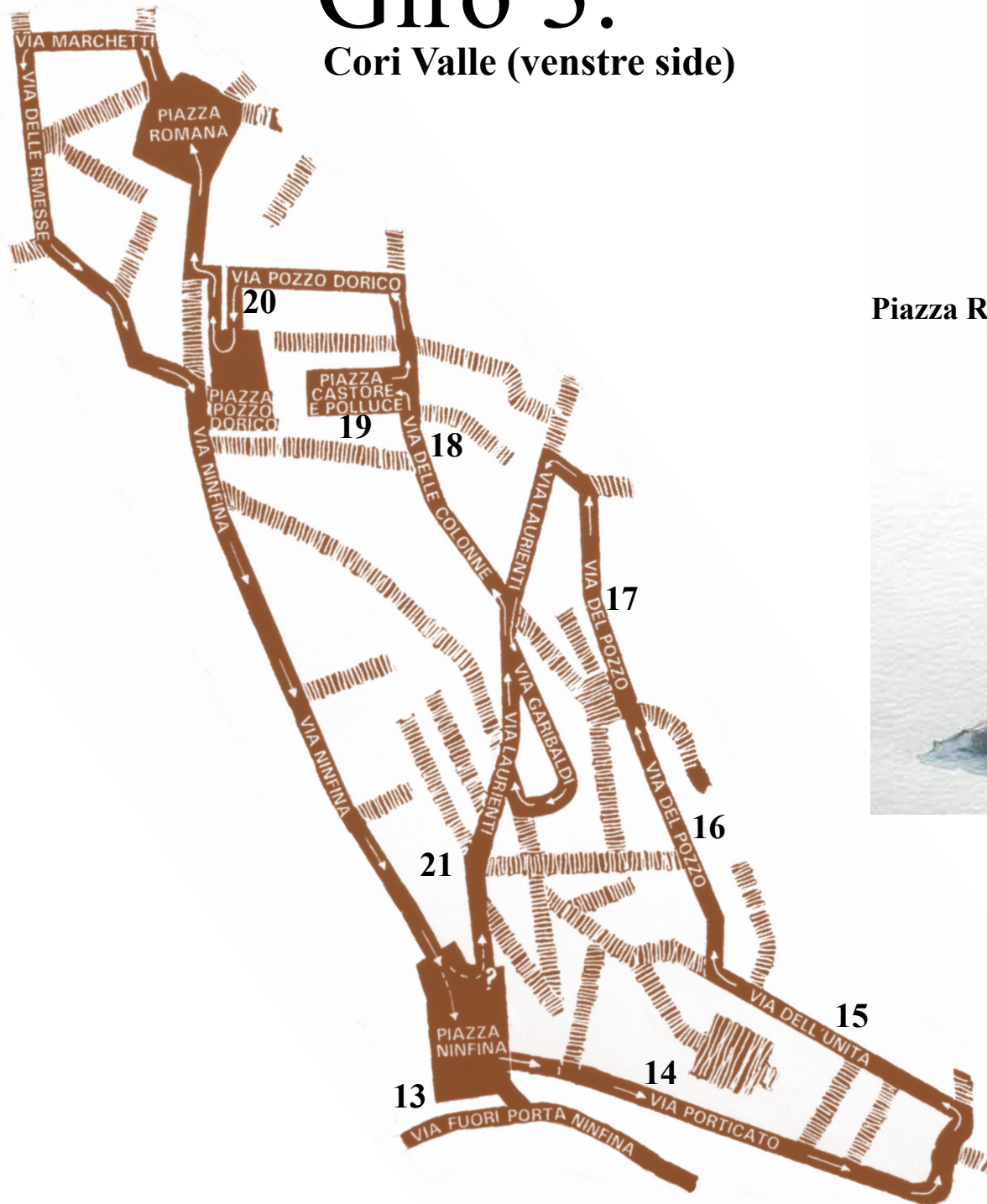
12. Via SS Trinita/ Via Oratorio, kampanile.

Urna cineraria (begravelsesurne)

Giro 3.

Cori Valle (venstre side)

Piazza Romana

13. Porta Ninfina /Ponte della Catena

Af Cori's forordninger i det sekstende årh. fremgik specifikt, at indbyggerne nær ved de tre byporte: "Ninfina, Romana og Segnina" var særlig forpligtede til at sørge for vedligehold af porte og mure, og de skulle afholde udgifterne til de betroede arbejdsmænd der kontrollerede befæstningen og sørgede for påkrævede reparationer. Enhver der blev kendt skyldig i skader blev straffet med sanktioner som bøder. De særlige 'portari' havde ansvar for at åbne og lukke byens tre porte.

Kun een af de tre broer: Ponte della Catena (Lænkebroen), som fører over bjergslugten ved Porta Ninfina og vejen videre mod blandt andre byerne Norma og Ninfa og som har fungeret gennem århundrederne er stadig bevaret. Den befinder sig lige udenfor Porta Ninfina, går over slugten og skaber således forbindelse med det udenbys vejnet i retning mod Norma og Ninfa.

Lænkebroen er fra det fjerde og tredje årh. f.Kr. og er en af de ældste originale i hele Lazio. Den er opført direkte på kalksten med mure i polygonal udførelse og en halvrund hvælving udført med tilpassede kvadersten og tuf i tre rækker. Indtil for nylig foregik en stor del af biltrafikken ind og ud af Cori direkte på broens hvælvingsbue; for i fremtiden at bevare monumentet mod fortsatte vibrationer fra den vedvarende trafik, har man af hensyn til hvælvingsbuen bygget en ny selv bærende bro få centimeter over den originale.

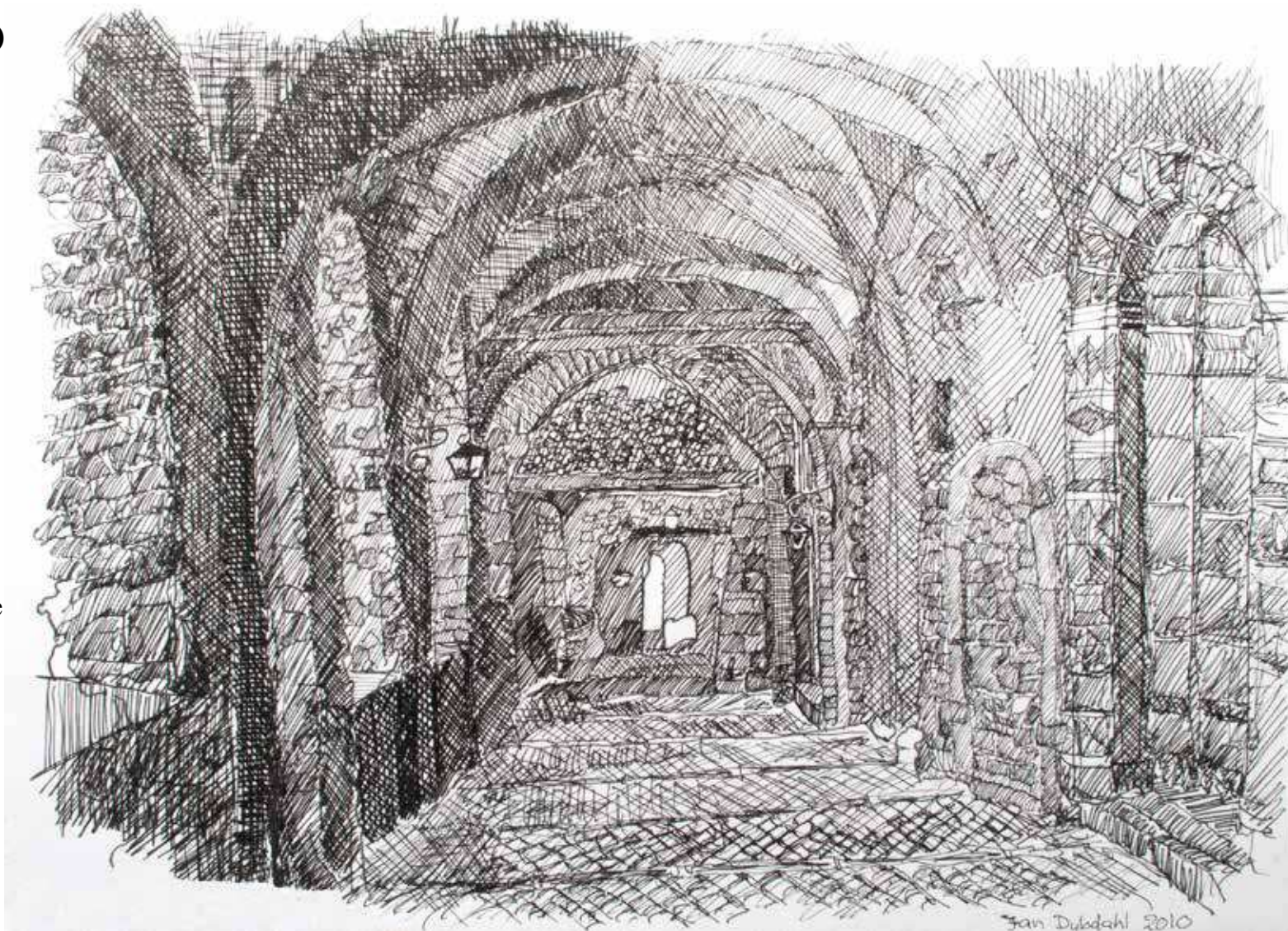
Går man over broen for at nå Cori Monte, og følger vejen 'via Sotto le Mura', vil man formodentlig bemærke den dybe slugt i forbindelse med resterne af murens omkreds, der tilsammen vidner om det formidable forsvar af byen mod eventuelle angreb fra sydvest.

Jan Dybdahl 2011

14. Via del Porticato ('Sipportica')

Nær ved Porta Ninfina ligger indgangen til den bemærkelsesværdige, overbyggede og tunnelagtige gade 'via del Porticato' som på den lokale coresiske dialekt betegnes 'Sipportica', hvilket skal forstås som overdækket gade eller kolonnade. 'Via del Porticato' følger sporet af den antikke løbegrav ovenover de arkaiske bymure og har flere gadepassager i varierende størrelse, af hvilke een fører mod 'Porta Ninfina' og derfra fortsætter mod 'via Sotto le Mura' og 'Ponte della Catena'. Undervejs fører flere porte ind til ejendomme med gårdsplads og beboelse. Gaden blev i det tolvte og trettende århundrede dækket over af nye beboelsesejendomme og tårne udført i såkaldt 'tufelli'-mur-erhåndværk og senere - i løbet af det syttende århundrede - blev der bygget nye og større beboelsesejendomme.

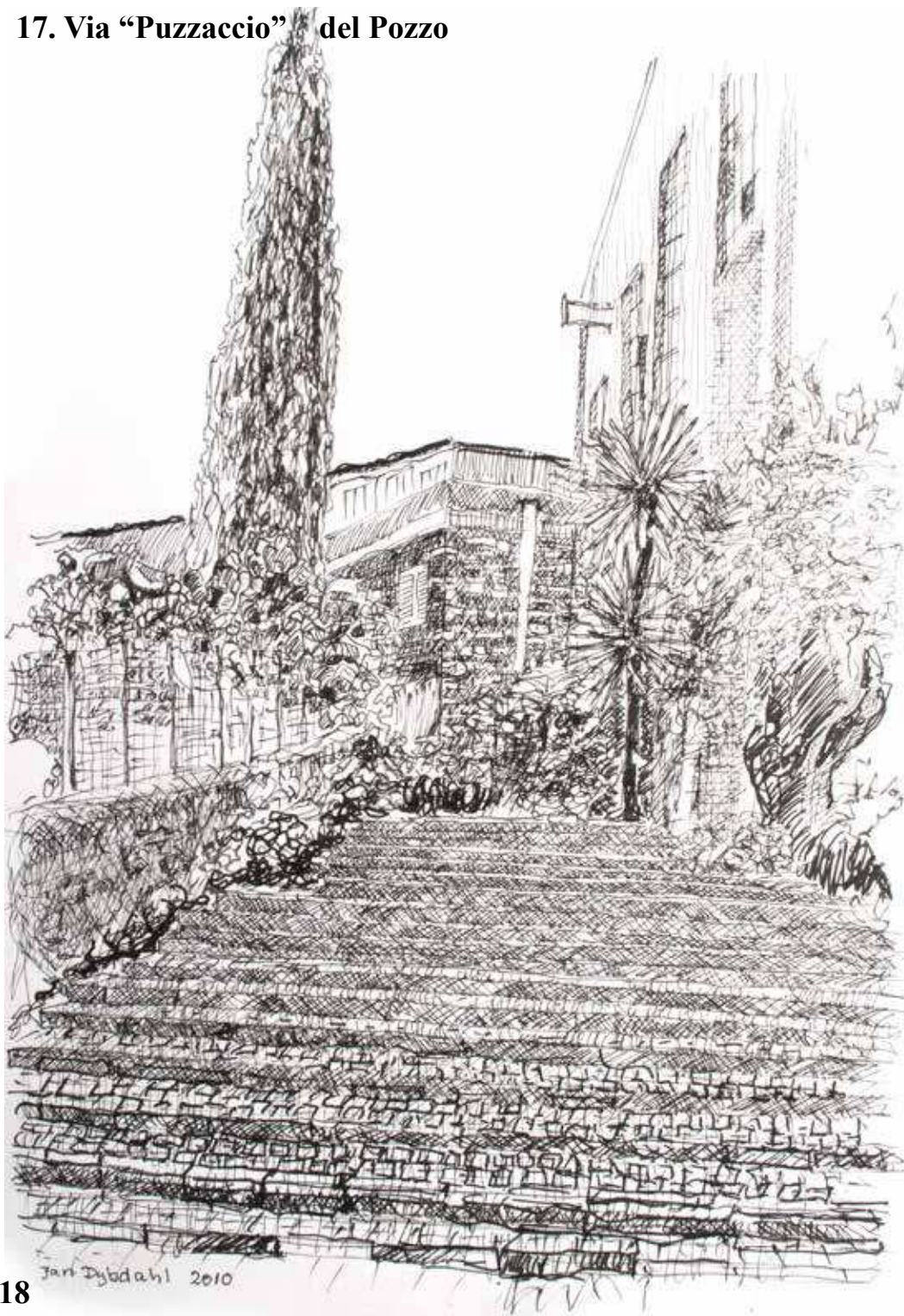
15. Via dell'Unità.

16. Via del Pozzo.

17. Via "Puzzaccio" del Pozzo

18. Via delle Colonne

19. Kastor og Pollux-templet

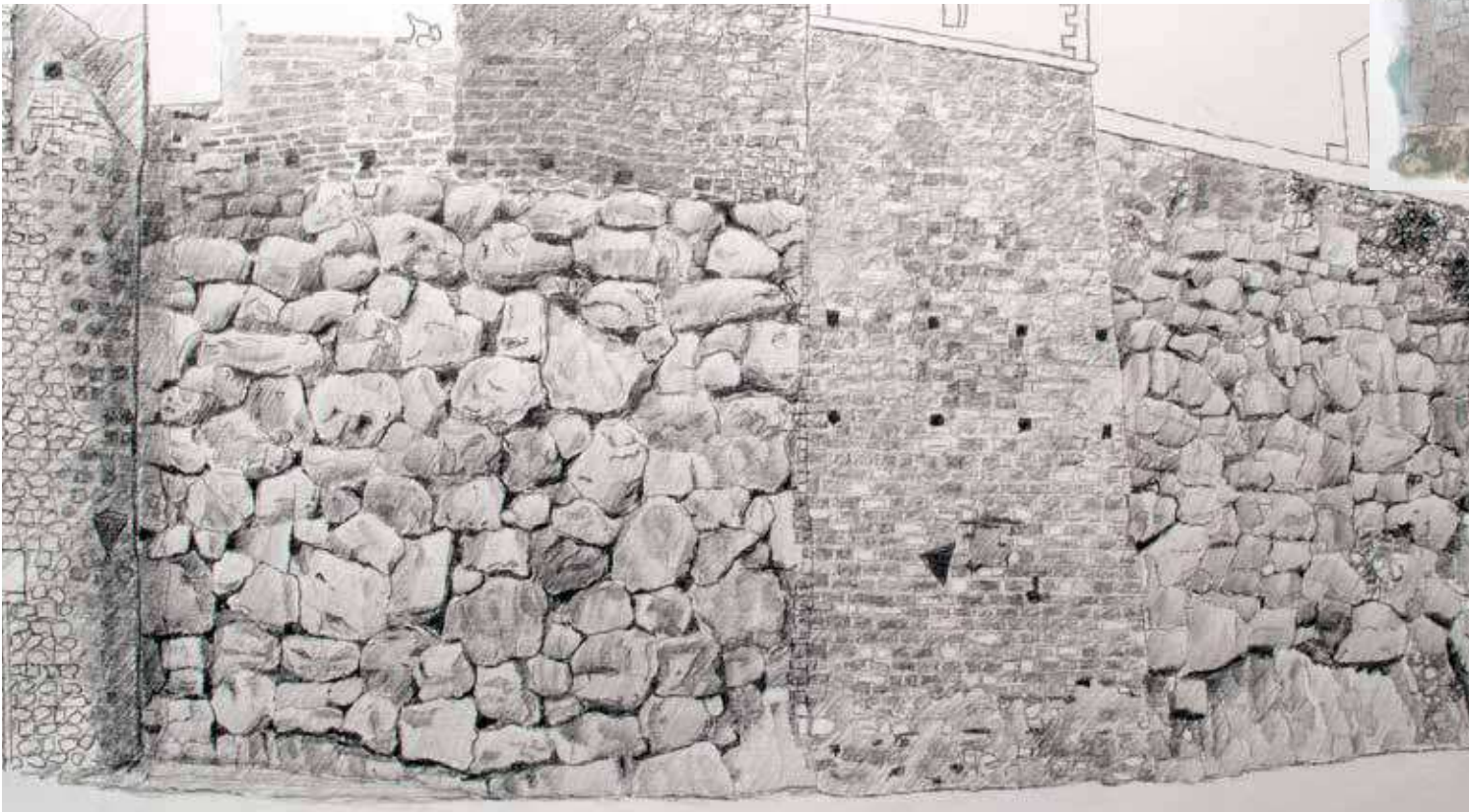
Kastor og Pollux-templet i korintisk stil finder man i 'via delle Colonne', hvor det rejser sig på det sydøstlige område af den ældste terrasse udført i polygonalt arbejde. Templet er dateret til begyndelsen af det femte årh.f.Kr, men den bygningsform som vi i dag kan betragte, stammer fra det første tiår af det første årh.f.Kr. Af de seks søjler der havde smykket templets forhal (pronaos) havde man den gang kun bevaret de to centrale som stadig står intakte. Templets celle der var rum for gudsdyrkelsen, bestod af et stort og to mindre siderum der formodentlig havde indeholdt gruppen af Dioscuri-statuer. Flere skulpturelle og arkitektoniske fragmenter, der stammer fra dette område er udstillet i Cori's museum., hvor man tillige kan se en rekonstrueret model af templet i skala 1:75.

20. Piazza Pozzo Dorico.

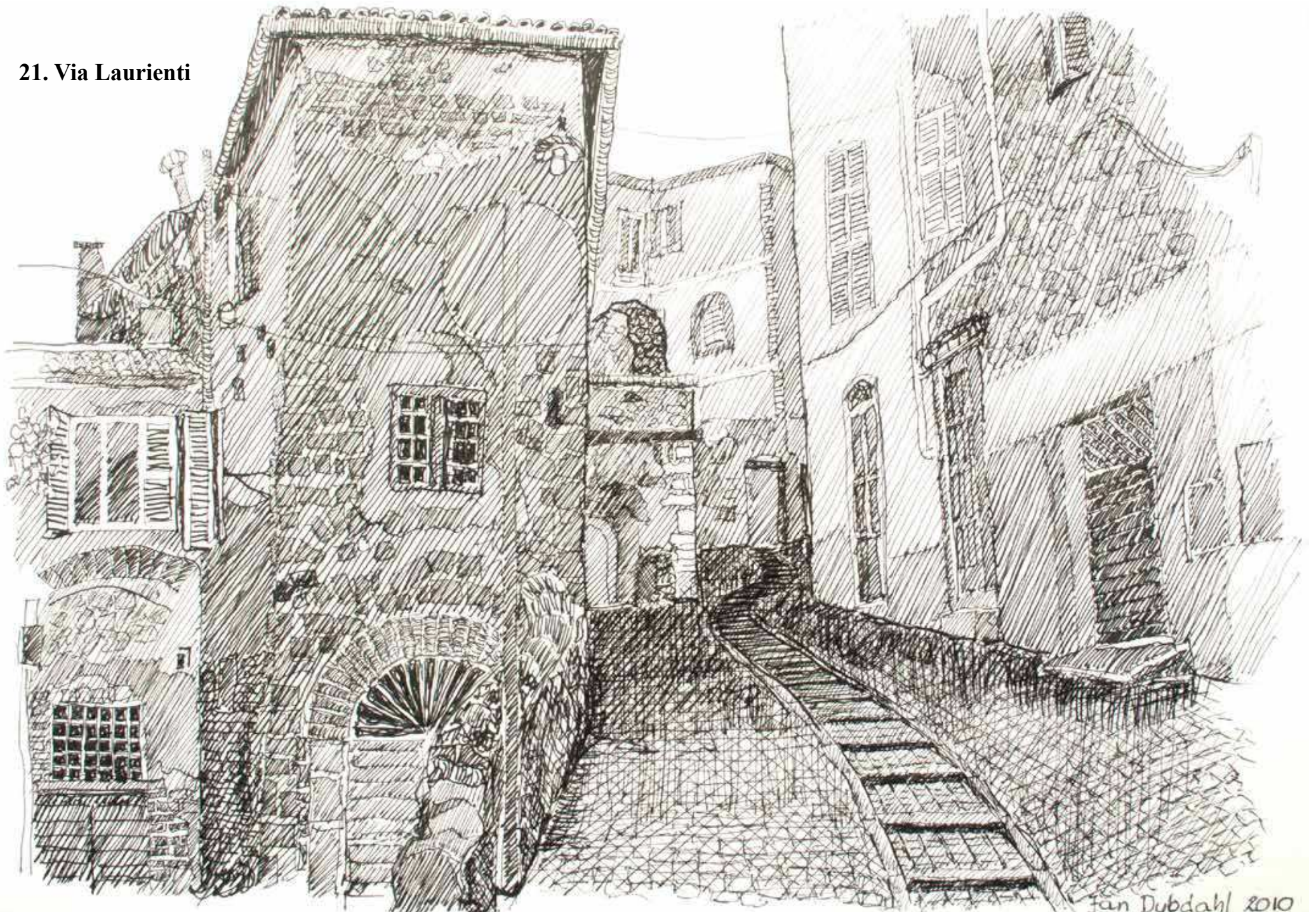
Denne meget store plads fra romertiden var i det andet årh. f.Kr. anlagt nær ved Kastor og Pollux-templet og det formodede borgerforum, men på et betydeligt lavere niveau. Pladsen var og er tilgængelig via trapper og man kan forestille sig arealet anvendt som markedsplads og desuden, at de fire store og højloftede, hvælvede rum, som ligger sammen med en cisterne direkte under pladsen, har fungeret som behan-

dlings- og opbevaringsrum for kommercielle produkter fra distriktet. Disse rum er ikke tilgængelige for publikum og ej heller synlige ude i fra.

Illustration i akvarel (Kopi JD) af Kastor og Pollux-templet efter en rekonstruktion udført af Giovanni Battista Piranesi i midten af 1700-tallet.

21. Via Laurienti

Giro 4.

Cori Valle (højre side)

'Kyklopuren' på Piazza Leone XIII.

Centralt i forsvaret af Cori gennem tiderne har været kombination af indre terrasseanlæg og solide bymure som stammer fra forskellige perioder. Bymure af sjælden skønhed kendetegnet ved betegnelsen 'Kyklopuren' eller ved 'polygonale værk' kan betragtes forskellige steder i Cori; specielt ved Piazza Leone XIII.

Forsvarsmæssigt karakteriserer muren omkredsen af den bymæssige terrassedannelse og er et vidnesbyrd om en by allerede fra sidste del af det sjette årh.f.Kr. Man havde sammenstillet de store, præcist bearbejdede blokke af lokal sten. For det meste er forsidens overflade meget fint bearbejdet mens resten af stenen støder tætslutende mod de tilliggende sten uden nogen form for bindemiddel.

Afhængig af karakteren af stenblokkernes bearbejdning i de forskellige mure kan man tale om den første, den anden, den tredje eller den fjerde måde eller manér. For eksempel har muren ved Piazza Leone XIII blokke i trapez-

form, hvor de synlige forsider er umådelig slette og perfekt sammenføjede med hinanden. Andre steder i Cori, hvor man kan betragte eksempler på vel bevarede bymure er: 'via Pelasga', 'piazza Pozzo Dorico', 'via delle Colonne' og 'via dei Lavoratori'.

I løbet af det andet årh.f.Kr. skred man ind – i særdeleshed ved de østlige og vestlige skrån timer - med restaurering og tilføjelse af et stort antal halvcirkulære forsvarstårne, de såkaldte 'Sulla-tårne', som man kan se, enten som ruiner eller som forholdsvis velbevarede eksempler i 'via Carlo Goldoni', 'via Sotto Cavour', 'via dei Lavoratori' og ved 'Porta Romana', mens der på 'Piazza Signina' står et fuldt restaureret 'Sulla-tårn' som i dag anvendes til privat beboelse. Gennem hele middelalderen var bymurene genstand for vedligehold og forbedringer.

22. Kyklopmuren på Piazza Leone XIII

S. Oliva

23. Piazza S. Oliva

Det højst seværdige, monumentale kompleks S. Oliva vidner om en lagdeling som går fra den romerske periode til renæssancen og som omfatter følgende indvendige bebyggelse:

- dels en romansk kirke fra første halvdel af det tolvte århundrede opført ovenpå resterne af et antikt tempel som var re-

sultatet af to byggeperioder fra henholdsvis det tredje årh.f.Kr. og den sidste del af det andet årh.f.Kr. Ved siden af og helt indtil kirkebygningen blev bygget en kampanile, horisontalt sribet af henholdsvis kalksten og tuff og udsmykket med flerfarvede keramiske arbejder som i dag er opbevarede i det tilliggende museum (Museo della Città e del Territorio di Cori.)

24. S. Oliva

- dels et kloster for augustinermunkeordenen (Aurelius Augustinus 354-430) fra det femtende århundrede samt et kapel, navngivet efter krucifikset (la Cappella del Crocifisso) og opført i den vestlige side af den middelalderlige basilika. Dette byggeri blev gennemført takket være augustinerordenens generallprior Ambrogio Massari (oprindelig fra Cori) med støtte af biskoppen af Ostia og Velletri Guillaume d'Estouteville. 'La Cappella del Crocifisso' var så meget inspireret af det Sixtinske Kapel i Rom, at der på hvælvingerne blev freskomalet historier fra både Det Gamle og Det Nye Testamente. Klosteret for augustinerordenen har en vidunderlig klostergårdskolonnade og en karakteristisk loggia med ikonologisk og ikonografisk rigt figurlige marmorkapitæler. På sokkelen ved to af loggiaens søjler er indgraveret året for arbejdets afslutning - 1480 – og navnet på den skulptør der har skabt værket i den lombardiske udformning: Antonio da Como; billedhuggeren der udførte arbejdet sammen med sine lombardiske håndværkere. I dag er denne bygning hjemsted for en betydelig samling arkæologiske fund, udstillet i det forholdsvis nye, velindrettede museum, hvoriblandt man kan glæde sig over:

Minerva Capitolina

- **Minerva Capitolina** skulpturen fra første årh.f.Kr. til første årh.e.Kr. Afstøbning af originalen der fra 1593 har været placeret i en niche i fronten af Palazzo Senatorio på Kapitol i Rom.

- **Urnen.** Originalen til den romerske begravelsesurne fra første halvdel af det første årh. e.Kr. anvendes som alter i kirken SS Pietro & Paulo i Cori, mens en kopi er udstillet her på museet.

La Collegiata di Santa Maria della Pietà.

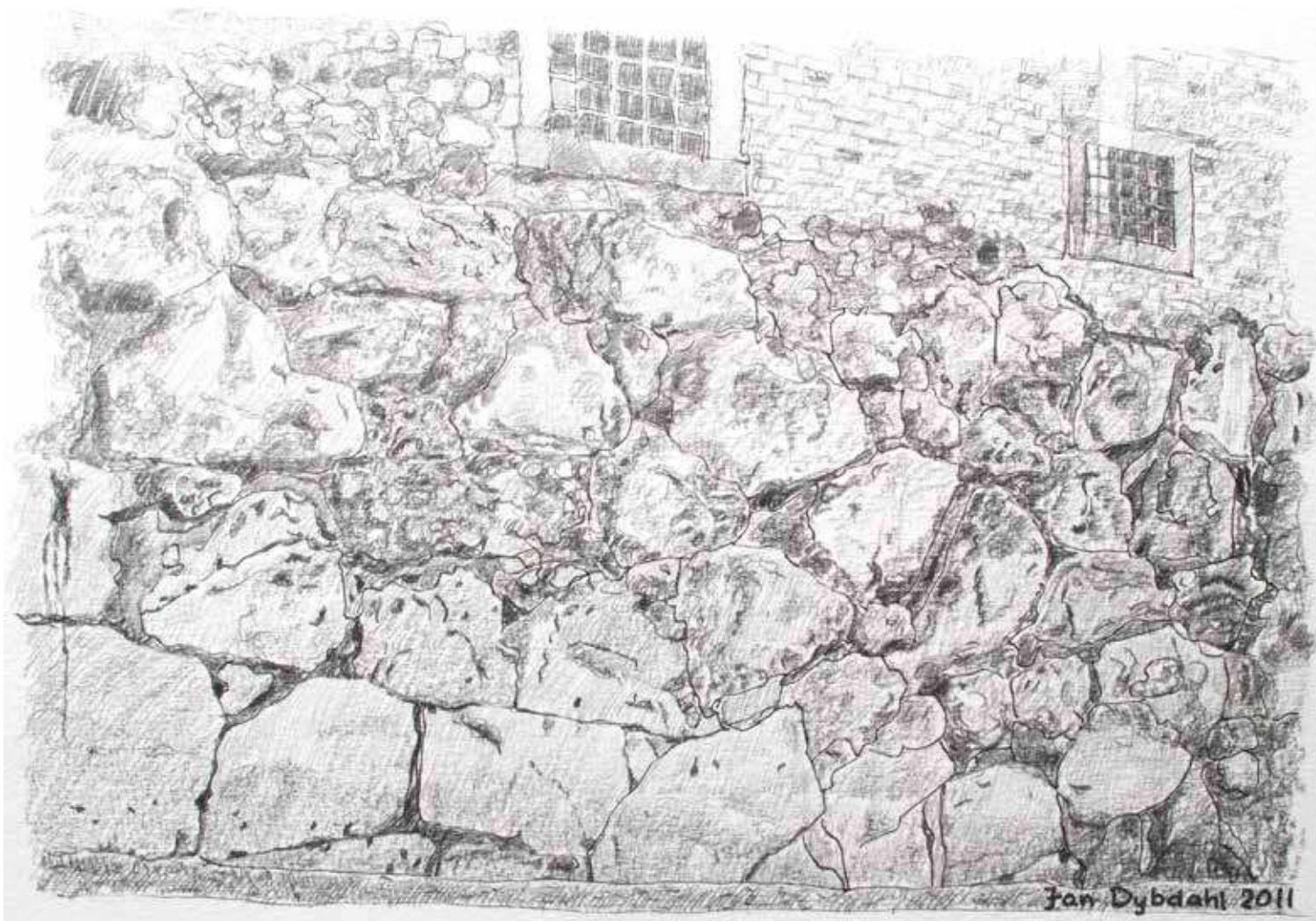
I nedre del af det gamle Cori, nær ved Porta Romana - en af byens tre oprindelige porte - der i umindelige tider har sikret borgerne adgang gennem den vestre bymur, finder man Santa Maria della Pietà. Kirkebygningen – som på ubekendt tidspunkt blev opført i romansk stil ovenpå resterne af et hedensk tempel tilskrevet gudinderne Diana og Fortuna – fremstår i dag i syttenårhundredestil efter en gennemgribende datidig ombygning.

Kirken er funderet på tre skibe med fire kapeller i hver side. Som inventar er stadig bevaret to eksempler på tidlige romanske arbejder: dels en sarkofag i cosmatisk stil fra mellem det sene ellefte og tidlige tolvte årh., og dels en kostelig påskekandelaber, som er det ældste kendte eksemplar fra det tolvte årh. Derudover en bispestol og relikvierne fra henholdsvis den Hellige Laurenti og den Hellige Tommaso Placidi fra Cori. Til højre for kirkebygningen ligger oratoriet for den kirkelige sammenslutnings banner fra det femtende årh. (Confraternita di Gonfalone)

25. Piazza Santa Maria della Pietà.

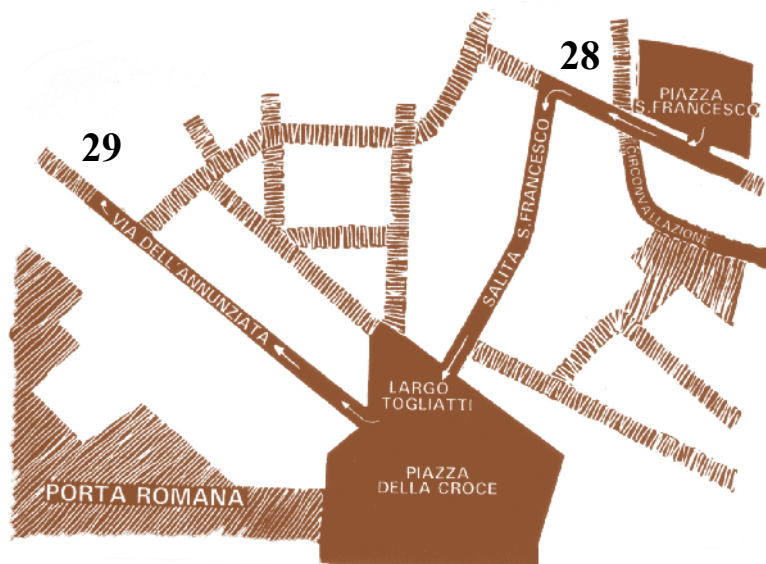
26. Via Pelasga, bastionen.

27. En bygning på hjørnet via Libertà
/ via Maestre Pie Venerini

Giro 4a

Cori nord

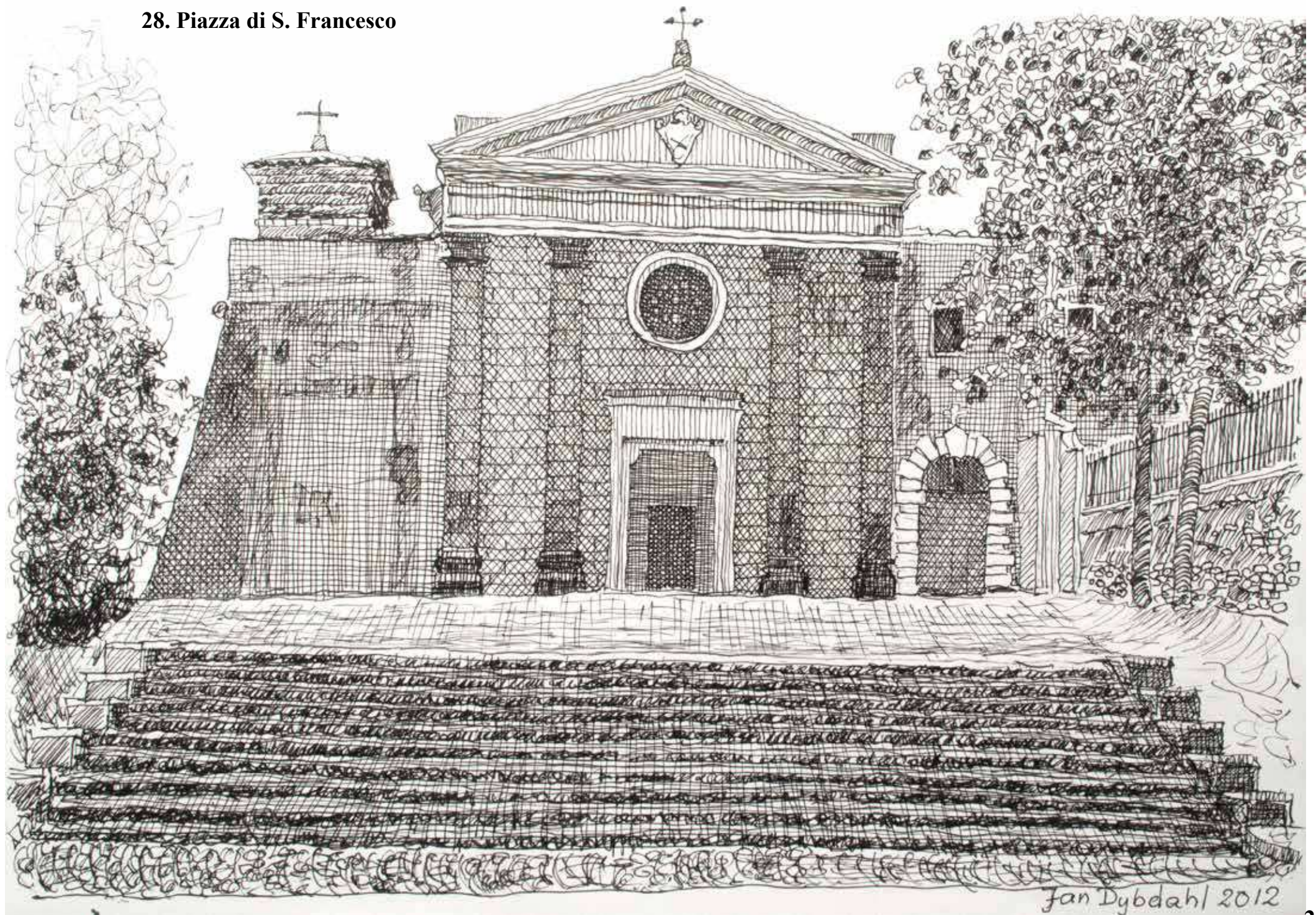
Chiesa di S. Francesco.

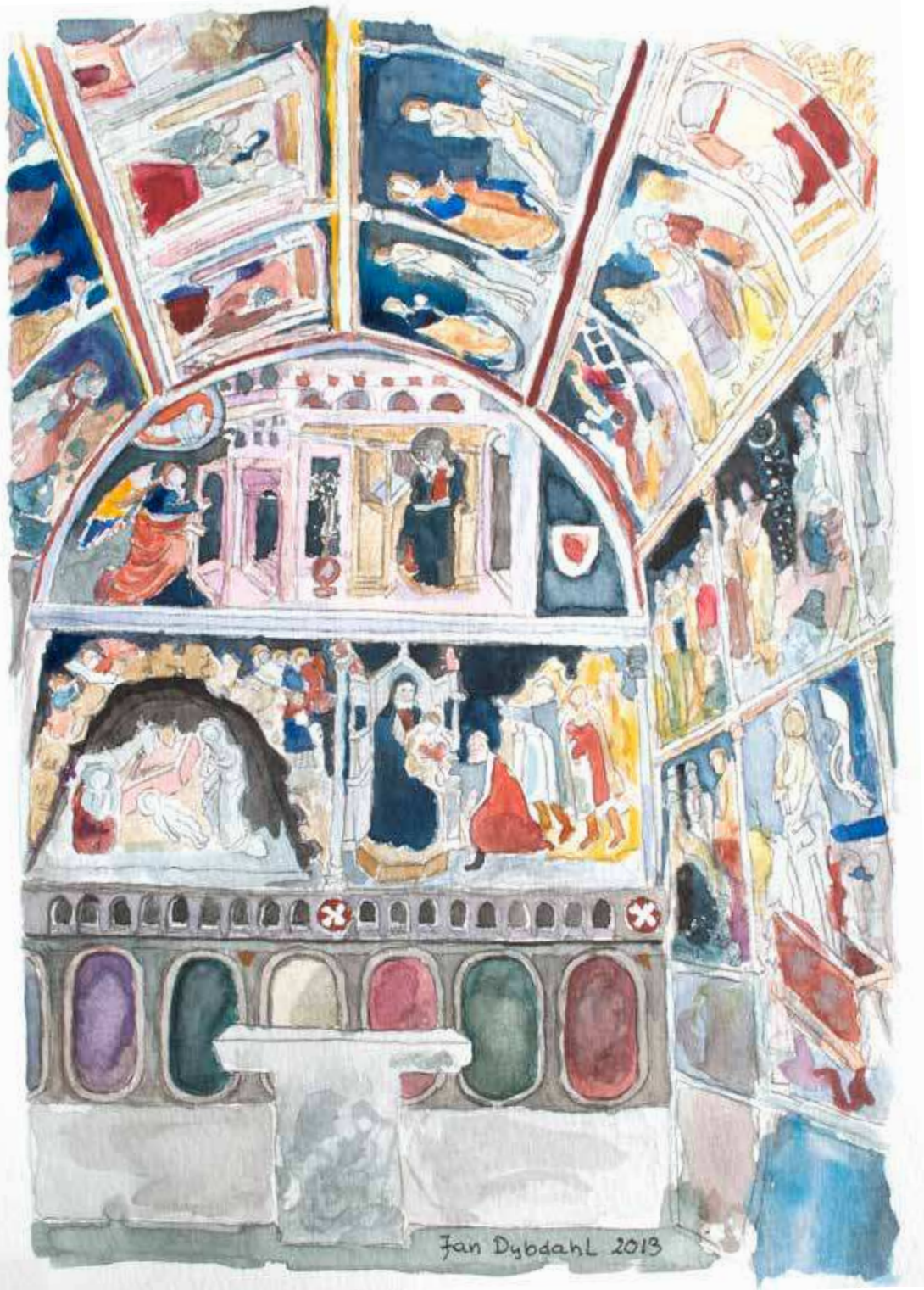
Kirken San Francesco er udvendig karakteriseret ved renæssancens enkelthed. Byggeriet rejste sig i årene mellem 1511 og 1526, men i det 17. århundrede blev kirken restaureret indvendig med tilføjelse af elementer i barokstil. Her finder man et dyrebart forgyldt kassetloft udført i 1673-76 – et hovedværk af Luigi

Guarnieri. Desuden et billede tillagt maleren Pomarancio hvor motivet er genkendeligt som kardinalen og ærkebiskoppen San Carlo Borromeo (1538-84.)

Det for nylig restaurerede, tilliggende kloster er i enkel udførelse med pilastre i lokal sten.

28. Piazza di S. Francesco

29. Oratorio SS. Annunziata.

Kun få hundrede meter fra Cori bycentrum ad vejen der fører vestover mod nabobyen Cisterna di Latina, finder man det særdeles seværdige bedehus L'Oratorio SS. Annunziata. Oratoriet som er nationalmonument, blev grundlagt 1420 af kardinal Fernando de Frias, hvis våbenskjold er indsat i bygningens facade.

Freskerne i dette lille kapel repræsenterer en cyklus af scener fra både Det Gamle og Det Nye Testamente, og viser de to forskellige skoler m.h.t. hvilke helgener der blev indføjet. Freskerne - som blev udført af forskellige, fremragende malere og følgelig i lidt forskellige stilarter i perioden 1422 – 1460 - dækker fuldstændig væggene i kirkens eneste skib. Eksperter og kunsthistorikere har enstemmig defineret kirken som "Scrovegni-kapellet i det sydlige Lazio".

Det egentlige Scrovegni kapel befinder sig i Padova og indeholder den mest komplette serie fresker udført af Giotto (1267-1337) i hans modne alder.

www.CORI-VISTA.com

This is a free guide to ancient Cori
made by Jan Dybdahl

The website and the guide is designed by students
on The Mediaschool in Lyngby, Denmark
in collaboration with Jan Dybdahl

Students:

Karoline Petersen

Josephine Rosenqvist

Martine Rosenkjær

Christian Lundsgaard Nilsson

Projectmanagement (teachers):

Mette Louise Kragh

Lars Bregendahl Dam Bro

The Mediaschool in Lyngby: www.medieskolen.dk

Illustrationer anvendt i CORI VISTA guiden må ikke benyttes kommercielt uden skriftlig tilladelse fra rettighedshaver.

Illustrations used in the CORI VISTA guide may not be used commercially without confirmed permission from the holder of copyright